

CAPUT X.

De Providentiâ.

I. **P**ositâ creatione ponitur providentia actualis, id est, singularum rerû à Deo cõditarum, unâ cum omnibus illarum accidentibus, conservatio, directio, & deductio ad finem, juxta decretum providentiæ æternæ.

II *Ab executione decreti providentiæ ad ipsum decretum valet consequentia, & contrâ: seu, à providentiâ actuali ad æternam, & vicissim, procedit argumētatio. Nam executio est speculum decreti, seu executio est ectypum, decretum, archetypum.*

III. *A negatione providentiæ specialis ad negationem providentiæ universalis non valet conclusio. Sic non est consequens: Deus non curat boves eo modo, quo homines. E. planè non curat. Nimirum Deus ita præsidet mundo, ut alia regat $\kappa\omicron\upsilon\upsilon\omega\varsigma$, alia $\epsilon\zeta\alpha\pi\acute{\epsilon}\tau\omega\varsigma$ I. Cor. 9. 9.*

IV. *A providentiâ extraordinariâ ad ordinariam, & ab immediatâ ad mediatam non valet consequentia, & contrâ. Sic ex miraculis malè necitur argumentum ad communem nostri sustentationem, quæ fit per panem & alia $\beta\iota\omega\pi\kappa\alpha$: & rursus ex communi gubernatione malè concluditur adversus miracula.*

V. *Positâ*